ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ
ਬਨਾਮ
ਸ੍ਮਤ. ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ & ਹੋਰ ਆਦਿ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3797-3809 ਦੇ 2022)
ਮਈ 10, 2022
[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਵਿਨੀਤ ਸਰਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ: ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ – ਯੋਗਦਾਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ-ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਤੇ ਆਮ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ-ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. – ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ – ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 25.05.1987 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ ਅਧੀਨ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ “ਆ ਜਾਣ” ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਵੇ – ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ, 30.09.1987 ਤੱਕ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 2611 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ “ਆ ਜਾਣ” ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ – ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 626 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ – ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ – ਆਖਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ 31.01.1999 ਸੀ – 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ – ਅਖੀਰਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪ ਗਲਤ ਸੀ – ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ (ਪਹਿਲਾ ਬੈਚ), ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਾਧਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਦੂਜਾ ਬੈਚ), ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਤੀਜਾ ਬੈਚ) – ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਮੰਨੇ ਗਏ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 31.12.2003 ਤੱਕ ਕਈ ਹੋਰ ਸਵਾਇਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਚੁਣਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਜੇ ਉਹ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਤੇ, ਕੇਸ ਜਰੂਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਲੋਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਚੁਣਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.01.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਚਿੰਤਾ ਸਿਰਫ 75 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਰਥਾਤ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਮਿਲੇ ਸਨ - ਜਦੋਂ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣਗੇ' ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਫੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਹ 75 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੰਡ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ - ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਿਵਾਏ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ 8% ਸਾਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਵਾਏ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਤਿੰਨ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਮ ਧਾਗਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪਾਠ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਿੰਤਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੱਟ-ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣਗੇ' ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਚੁਣਾਵ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਵਿਚਲਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਕਲਪ ਅੰਤਿਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਹੋਰ, ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੱਟ-ਆਫ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗੀ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਗਰੂਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ." ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 12]

1.2 ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ-ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਸਵਿੱਚ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ 2649 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਵਿਚਓਵਰ ਦਾ ਲਾਭ ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਬੈਚ ਭਾਵ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ। ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਾਮਲਾ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਮਾਨਤਾ [ਪਾਰਾ 13, 14][996-ਬੀ-ਡੀ]

1.3 ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 01.05.1987 ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣ' ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਥੇ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਚੇਤ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਚੇਤ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣ' ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਬੇਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਮੰਨ ਕੇ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 15]

1.4 ਸਿਦਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਮੰਨਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਐਨ.ਸੀ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਲਪ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮੰਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ

ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਐਨ.ਸੀ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15]

1.5 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 02.03.2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, 2611 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਭਾਵ 30.09.1987 ਤੱਕ, ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 626 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਕਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ, 3237 (2611+626) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ 3237 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਲਗਭਗ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਲਟ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਵਿੱਚ "ਆ ਜਾਣ" ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ 768 (3237-2469) ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਡੀ' ਅਤੇ 'ਈ' ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 86 ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 75 ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 75 ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17]

1.6 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੇਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦਭਾਵ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਰੁੱਪ ਸਨ:- ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਪਰ ਸੀਪੀਐਫ ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ (ਆਰ.ਕੇ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ); ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਪਰ ਵਿਕਲਪ ਕਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਲਪ ਕਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਪੀਐਫ ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣ' ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਐਨ.ਸੀ. ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ); ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ; ਪਰ 11 ਵਾਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੀਪੀਐਫ ਵਿੱਚ 'ਆ ਜਾਣ' ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ (2469 ਕਰਮਚਾਰੀ)।ਇਹ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਤੋਂ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 20, 21]

1.7 ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸੀਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੋਣ/ਵਿਕਲਪ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 21]

1.8 ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਉੱਤੇ, ਕੇਸ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 22]

1.9 ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਸਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 01.05.1987 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, 01.01.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਜੋ ਲੋਕ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਆਏ" ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਲੋਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਚੁਣਾਵ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.01.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਸਿਰਫ 75 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦਾ ਚੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ 01.05.1987 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ 'ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਫੰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ 75 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਫਟ ਫੰਡ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ 75 ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 2010 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ 23.01.2017 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ 8% ਸਾਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। [ਪੈਰਾ 23-24]

1.10 ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਿਵਾਏ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ 8% ਸਾਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਰੱਖਣ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝਣ। [ਪੈਰਾ 25]

ਕ੍ਰਿਸ਼ੇਨਾ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1990) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 207 : [1990] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 352; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿਦਿਉਤ ਵਿਤਰਣ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਲਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2015) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 51 : [2014] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 492 – ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ
(2006) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 53 : [2006] 9 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 770; ਡੀ.ਐਸ. ਨਕਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1983) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 305 : [1983] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 165 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2006] 9 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 770 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 6 (ii)

[1983] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 165 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 18

[1990] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 352 ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 21

[2014] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 492 ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 21

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3797-3809 ਦੇ 2022।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 24.08.2016 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 410-414, 416-418, 558, 594, 667, 672 ਅਤੇ 780 ਦੇ 2014 ਦੇ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3850, 3852, 3851 ਅਤੇ 3810-3849 ਦੇ 2022।

ਮਿਸ. ਮਾਧਵੀ ਦਿਵਾਨ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਅਮਨ ਸਿੰਘਾ, ਪੀ. ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਕੇ. ਕੇ. ਰਾਏ, ਅਨਿਪ ਸਚਥੇ, ਮੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ ਪਾਠਕ, ਨੂਪੁਰ ਸਿੰਘਾ, ਮਿਸ. ਸ਼ਸ਼ੀ ਪਾਠਕ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਮਿਸ. ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਪਾਰਥਿਵ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਸਾਹਿਲ ਮੋਂਗਾ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਮਿਸ. ਸ਼ੇਫਾਲੀ ਜੈਨ, ਰਾਜੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ, ਐਸ. ਐਮ. ਦੀਨਾਦਯਾਲਨ, ਮਿਸ. ਟੀ. ਅਰਚਨਾ, ਅੰਸ਼ੁਲ ਰਾਏ, ਮਿਸ. ਸ੍ਰੇਓਸ਼ੀ ਚੈਟਰਜੀ., ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵੈਰੇਂਦਰ, ਤਨੁਜ ਖੁਰਾਨਾ, ਮਿਸ. ਅੰਜਲੀ ਚੌਹਾਨ, ਅੰਕੁਰ ਗੁਪਤਾ, ਨਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਐਸ. ਕੇ. ਪੰਡੇ, ਅਵਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਚੰਦ੍ਰਸ਼ੇਖਰ ਏ. ਚਕਲਾਬੀ, ਰਵੀ ਐਸ. ਚੌਹਾਨ, ਵਿਕਾਸ ਮੇਹਤਾ, ਕੌਸ਼ਲ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਸ਼ੰਕਰ, ਅੰਕਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਸਵੈਤਾਂਕ ਸ਼ਾਂਤਨੂ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਰਿਸ਼ੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਸ਼ੈਰਿਆ ਡੋਗਰਾ, ਸਿੱਧਾਰਥ ਸ਼ੰਕਰ ਰਾਏ, ਸਕਸ਼ਮ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਛਾਬੜਾ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਗੁਪਤਾ, ਕਮਲੇਸ਼ ਕੇ. ਮੌਰਿਆ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਾਹੂ, ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਲ, ਸਤਯਜੀਤ ਏ. ਦੇਸਾਈ, ਮਿਸ. ਅਨਘਾ ਐਸ. ਦੇਸਾਈ, ਸਤਿਆ ਕਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਿਕਾਸ ਕੁਮਾਰ, ਮਨੀਸ਼ ਪਾਲੀਵਾਲ, ਦੇਵਮਣੀ ਬੰਸਲ, ਅਤੀਵ ਮਾਥੁਰ, ਸੀ. ਐਸ. ਐਨ. ਮੋਹਨ ਰਾਓ, ਆਰ. ਸੰਥਾਨਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਲੋਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ. ਸੁਜੀਤਾ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਮਿਸ. ਅਭਾ ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਯਤੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਜਾਫਾ, ਰਾਹੁਲ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਰੋਮੀ ਚੈਕੋ, ਸ਼ਕਤੀ ਚੰਦ ਜੈਦਵਾਲ, ਸੰਤੈਸ਼ ਕੁਮਾਰ-ਇ, ਮਿਸ. ਈਸ਼ਾ ਜੈਨ, ਮੋਹਿੰਦਰ ਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਹਾਰਦਿਕ ਰੂਪਾਲ, ਅਮਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਅਰਜੁਨ ਹਰਕੌਲੀ, ਮਿਸ.

ਮਾਲਿਨੀ ਪੋਡੁਵਾਲ, ਅਭਿਜਾਤ ਪੀ. ਮੇਧ, ਆਦਿਤਯ ਰੰਜਨ, ਡੀ. ਐਸ. ਚੌਹਾਨ, ਸਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਮਯੰਕ ਗੋਏਲ, ਮੈਸਰਜ ਯੂ.ਐਨ.ਯੂ.ਸੀ. ਲੀਗਲ ਐਲ.ਐਲ.ਪੀ., ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ('ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 24.08.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 30.04.2014 ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੂਲ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

ਕ.

ਸਾਰੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਯਾ ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਸਟਾਫ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਖ.

06.06.1985 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, "ਸੀਪੀਐਫ") ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, "ਜੀਪੀਐਫ") ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ

---

1 ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 410-414, 416-418, 558, 594, 667, 672 ਅਤੇ 780 ਦੇ 2014; 554, 606, 607, 608, 609, 610, 615, 616, 617, 618, 619, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 632, 633, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 650, 651, 653, 654, 655 ਦੇ 2014 ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ।

2 ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1490 ਦੇ 2006 ਅਤੇ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ(ਸੀ) ਨੰਬਰ 5631 ਦੇ 2010, 1216 ਦੇ 2011, 3631 ਦੇ 2011, 3863 ਦੇ 2011, 5495 ਦੇ 2011, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ 6009 ਦੇ 2011 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 12140 ਦੇ 2011, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.5106 ਦੇ 2011 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 10351 ਦੇ 2011, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.5975 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 11775 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ. 5979 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ.11782 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.5980 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ. 11784 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.5981 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.5982 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ. 11787 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ. 5985 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ. 11793 ਦੇ 2010; ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ .2036 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.2037 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.3095 ਦੇ 2010 & ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ. 7718 ਦੇ 2011, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ. 5759 ਦੇ 2010, ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.7310 ਦੇ 2010 ਅਤੇ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ.8560 ਦੇ 2010।

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ 1.5.1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ, ਜੋ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ "ਆ ਗਏ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 30.09.1987 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:

"ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ (ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਵਿਭਾਗ ਆਫ ਪਰਸੋਨੈਲ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ, ਓ.ਐਮ. ਨੰਬਰ ਐਫ 3 (1) - ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੂਨਿਟ/85, ਮਿਤੀ 6 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੁਝ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਚੁਣਨ।

2. ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

3.1 ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ, ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ (ਅਰਥਾਤ, 1 ਮਈ, 1987) ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

3.2 ਉਪਰੋਕਤ ਕੈਟੇਗਰੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ

ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਰੱਖਣਗੇ। ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 30-9-1987 ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਖੀ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮੁਖੀ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

*** *** *** 3.6 ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

*** *** ***

6.3 ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ, ਅੰਤਰਿਕਸ਼ ਵਿਭਾਗ, ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। [ਇਸ ਐਪੈਂਡਿਕਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ (3) ਵੇਖੋ।]

8. ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਖਰਚ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੂ.ਓ. ਨੰ. 2038/ਆਈ.ਐਸ.(ਪਰਸ.)/87, ਮਿਤੀ 13-4-1987 ਅਨੁਸਾਰ।

c. ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ 05.05.1987 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਜ਼ੀਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ□ਮਤਾ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਸਟੈਚਿਊਟ 28ਏ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ., ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ., ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਆਦਿ ਸਬੰਧੀ ਲਾਭ ਮਿਲਣਗੇ "ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹਨ।" ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

“28-ਏ: ਇਸ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਾ ਹੋਵੇ:

(1) * * * *

(2) * * * *

(3) * * * *

(4) * * * *

(5) ਇਸ ਸਟੈਚਿਊਟ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ:

ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨੂੰ ਜੋੜੋ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

"(5) ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ, ਯੋਗਦਾਨ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ, ਆਦਿ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ

ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਉਹੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(6) * * * *

(7) * * * *

d. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, 25.05.1987 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ ਅਧੀਨ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ "ਆ ਜਾਣ" ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੋਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਪੈਰਾ '5' ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੀ:

"5. ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ - ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਮੈਡੀਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ/ ਇਨਵੈਲਿਡ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪਾਤਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 1.4.85 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ 15 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਹਿੱਸਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਜੋ 1.1.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਬ ਤੱਕ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।" ਨਵੀਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਚੋਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ 1.1.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਯੋਗਦਾਨ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ ਐਪੈਂਡਿਕਸ 'ਏ' ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜਬ ਤੱਕ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ (ਸਟੈਚਿਊਟ 28-ਏ, ਐਪੈਂਡਿਕਸ 'ਬੀ')।

ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ, ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੋਧੇ ਗਏ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ (ਸਟੈਚੂਟ 28-ਏ ਐਪੈਂਡਿਕਸ 'ਬੀ') ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆ ਸਕਣ। ਏ ਸ਼੍ਰੇਣੀ - ਸੀਪੀਐਫ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚੌਥੇ ਵੇਤਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ, ਯੂਜੀਸੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਵੇਤਨ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਟੈਚੂਟ 28-ਏ ਐਪੈਂਡਿਕਸ 'ਏ' ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈ. ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵ 30.09.1987 ਨੂੰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 2611 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਾਨਤਾ

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੀਪੀਐਫ ਵਿੱਚ “ਆ ਗਏ” ਮੰਨੇ ਗਏ।

ਐਫ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ 5.10.1987 ਅਤੇ 21.01.1988 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ। ਲਗਭਗ 626 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ।

g. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 11 ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਸੀਪੀਐਫ ਤੋਂ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਕਲਪ 9.2.1989, 4.6.1989, 17.9.1989, 12.07.1991, 20.12.1991, 16.07.1993, 12.07.1994, 15.03.1996, 09.01.1998, 04.03.1998 ਅਤੇ 16.11.1998 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਆਖਰੀ ਸੂਚਨਾ ਅਧੀਨ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕਟਆਫ ਮਿਤੀ 31.1.1999 ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 11 ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਲਗਭਗ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਤੋਂ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ।

h. 25.5.1999 ਨੂੰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (“ਯੂਜੀਸੀ”, ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਵੱਲੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 01.05.1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਲਪ ਸਿਰਫ 30.09.1987 ਤੱਕ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵੱਲ “ਆ ਗਏ” ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਅੰਤਿਮ ਸੀ। ਹੋਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਐਫ ਤੋਂ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀ:

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜੀਪੀਐਫ/ਸੀਪੀਐਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਓ.ਐਮ.ਨੰ.4/1/ 87-ਪੀ.ਆਈ.ਸੀ, ਮਿਤੀ 1 ਮਈ, 1937 (ਨਕਲ ਸਨੇਹਿਤ) ਰਾਹੀਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟਆਫ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 30.09.87 ਦਿੱਤੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਵੱਲ ਆ ਗਏ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 30.9.87 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਜੋ 1 ਜਨਵਰੀ,1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਰੀ ਮਿਤੀ (ਅਰਥਾਤ 1 ਮਈ, 1987) ਤੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਪੋ-ਆਪਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਤੀ ਅਰਥਾਤ 30.09.87 ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਉਪਰੰਤ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਲਪ 30.9.87 ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧਿਆ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 30.9.87 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਖਰਚ ਵਜੋਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂਟੇਨੈਂਸ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਿਸਤ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

i.

ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਸਿਫਟਿੰਗ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਬੰਧੀ 18.09.1999 ਨੂੰ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਮਾਧਿਅਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ("ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ." ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਨੇ 19.06.2000 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

"... ਉਸ ਮੰਤਰਾਲਾ ਨੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਦਾ ਖੇਡਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।"

j.

8.08.2001 ਨੂੰ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੇ ਮੁੜ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਸਿਫਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ] ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸੀਪੀਐਫ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗਤ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੋਧ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੀ ਸਵੀਕ□ਤੀ ਨਾਲ ਕਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਯੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

4. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 21.05.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

a. ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 01.05.1987 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ "ਆ ਗਏ" ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਬੈਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ" ਵਜੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

b. ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 01.05.1987 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੱਟਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ "ਆ ਗਏ" ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 01.10.1987 ਤੋਂ 29.02.1988 ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਿਸਤਾਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਐਨ.ਸੀ. ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

c. ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 30.09.1987 ਯਾਨੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 1.5.1987 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੂਲ ਕੱਟਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੱਟਆਫ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ "ਆ ਸਕਣ"। ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ

ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ "ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ" ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨੋਂ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਪੀਐਫ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਨ ਯੂਜੀਸੀ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਤਰ3 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“...ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਘਟਕ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ 376 ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਕਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ 1.1.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵਾਂ ਨੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਕਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਤਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ - ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪੰਜਵੇਂ ਵੇਤਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ 40% ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਮਿਊਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੰਚਾਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿੰਗਾਈ ਨਾਲ ਇੰਡੈਕਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕੀਮਤ ਹਰ ਸਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ - ਆਪਣੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਕਰੋ-ਆਰਥਿਕ ਰਣਨੀਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨੇ 1998 ਵਿੱਚ 12% ਦੀ ਉੱਚਾਈ ਤੋਂ ਅੱਜ 8% ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਚੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕੀਮਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਇੰਡੈਕਸਿੰਗ ਕਾਰਨ ਵਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ.-ਕਮ-ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਹਿਸਾਬ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਕਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਕਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ.-ਕਮ-ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ...

6. ਇਹ ਤਿੰਨ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ 30.04.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਨ

A) ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

i) ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਨਾਲ ਜੋ ਤਰਕ ਭਾਰੀ ਪਿਆ ਸੀ:-

“14. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ।

14.1 ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਓ.ਐਮ. ਦਿੱਲੀ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ 25.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 04.06.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਕੁਝ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਓ.ਐਮ. ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਓ.ਐਮ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3.1 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3.2 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ, ਕਿ ਉਹ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ(ਆਂ) ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ 30.09.1987 ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ 30.09.1987 ਤੱਕ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੀਮਾਗੀ ਧਾਰਾ ਚਾਲੂ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਫਾਰਮ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ।" ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:

"...4. ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 14-ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਡਰਡਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤਫਹਮੀ 'ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 2.2.1999 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 14 ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਟ-ਆਫ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

7. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਗਲਤਫਹਮੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 1.5.1987 ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੁਣਿਆ, ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ 30.9.1987 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ, ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ, ਤਾਂ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਡਰਡਸ (ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ, 1988) ਦਾ ਨਿਯਮ 16 ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੀਪੀਐਫ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 14 ਨੇ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 13 ਦਾ ਕਥਿਤ ਵਿਕਲਪ ਗਲਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 14 ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਹ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ ਨੇ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਚੌਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ 1.1.1986 ਤੋਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ...

(ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਰ)

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

"16. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੱਲ ਝੁਕਾਵ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ

ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜਦਾਨਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀ, ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਮਿਤੀ 01.05.1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਵਰ, 30.09.1987 ਤੋਂ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤਫਹਮੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਤੀ 01.05.1987 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) 1490-1507/2006 & ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਪੰਨਾ 29 ਵਿੱਚੋਂ 33 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਲੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਲਈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 7 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇੱਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"..ਇਹ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ.." iv) ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ :-

"20. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ 8% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਨਾਲ।"

v) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

B) ਐਨ. ਸੀ. ਬਾਕਸ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬੈਚ

i) ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਰ. ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਧਾ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸੀ: WP(C) 1490/2006-1507/2006, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ: ਡਾ. ਆਰ. ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 01.05.1987 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੇਕਰ, ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ 30.09.1987 ਤੱਕ। ਜੇਕਰ, ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 01.05.1987 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਮੈਂ ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 01.05.1987 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾਵਾਂ 3.1 ਅਤੇ 3.2 ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਐਲ. ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 53 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ.....

*** *** *** [4.2 ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ., ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਜਿਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ 'ਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ, ਉਹ 30.09.1987 ਦੀ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤੀ

ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲੈਚਸ ਦੀ ਆਪੱਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜਿੱਥੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਨੇ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ (ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ) ਆਪਣੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲੈਚਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। (ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਡਾ. ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 17.3 ਅਤੇ 17.4 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ)। ਉਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਇਕ ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ, 01.05.1987 ਦੀ ਓ.ਐਮ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕਤਿਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਅਧੀਨ ਲੇਖ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਤਿਆਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਇਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਇਕਤਿਆਰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕ ਵਾਰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 598/2010 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 1216/2011 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 11 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।"

ii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭ ਸਬੰਧਤ ਅਰਜ਼ੀਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਸੀ) ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

i) ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

"(iv) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.(ਸੀ) 5759/2010 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 09.02.1989 ਤੋਂ 16ਵੀਂ/17ਵੀਂ.11.1998 ਅਤੇ 20.11.1998 ਤੋਂ 16.12.1998 ਤੱਕ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਕਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ (12) ਵਾਰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 86 ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 52 ਦੇ ਕੁੱਲ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਓਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, 1368 ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(v) ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਹੋਰ ਦੋ ਬੈਚਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 30.09.1987 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਕੁੱਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। …

*** *** ***

11.1 ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 2469 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਿਸਟਰ ਬਜਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ 'ਅਸਵੀਕ□ਤ ਖਰਚ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਮਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

11.2 ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਿਸਟਰ ਅਮਿਤੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਜੀਸੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੌਕਫ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਬਜਾਜ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 8 ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 56 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਰੀਖ ਬਦਲਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਬੋਝ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ

ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਜੀਸੀ ਕਲਾਸ 1 ਅਫਸਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2006) 87 ਡੀਆਰਜੇ 783. 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

ii) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“15. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ 09.02.1989 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸਰਕੁਲਰ ਅਤੇ 11.02.1998 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਗਲਤ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ:-

(i) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਖ, ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਯੂਜੀਸੀ ਜਾਂ ਜੀਓਆਈ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਦਲੀਲ ਇੱਕ ਮਾਇਨੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾ-ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।

(ii) ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਓ.ਐਮ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 01.05.1987 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੇ।

(ii)(a) ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨੇ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ 09.02.1989 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸਰਕੁਲਰ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਸਰਕੁਲਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੋ ਯੂਜੀਸੀ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ “ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵੱਲ ਆ ਜਾਣ।” ਸਰਕੁਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਇਸ ਸਰਕੁਲਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। …”

iii) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

D) ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“17. ਮੈਂ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸੈੱਟ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭੇਦਭਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਐਮ.ਕੇ. ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 25 ਪੇਜ 69 ਤੇ)। ਜੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ ਨੇ, ਓ.ਐਮ. ਦੀ ਤਾਰੀਖ 01.05.1987 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦੀ ਗਲਤ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਚੂੰਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਜੀਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਖਰਚਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ 'ਅਨੁਮੋਦਿਤ ਖਰਚਾ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

7. ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੈਚ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ:-

A) ਆਰ. ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ:

"17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਕਿ 01.05.1987 ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂਕ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ (ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ) ਨੂੰ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਆ ਗਿਆ" ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਮਾਈਗ੍ਰੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ (ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ., ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਦਿ) ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰਮਾਨੀ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਅਰਜਦਾਨਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ – ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ 1987 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰਮਾਨੀ ਗਰੁੱਪ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਉਹ ਲਾਚੇਸ ਜਾਂ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਮਈ 1987 ਦੇ ਓ.ਐਮ. ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਦਾ ਵਿਆਕਰਣਿਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਚੁਣਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਰਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਉੱਚ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ (ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਆਜ ਕਮਾਇਆ), ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਾਨੂਏਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਚੇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ (ਭਾਰਤ ਸੰਘ & ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ (2008) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 648) ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਕਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ।

ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਨ.ਸੀ. ਬਾਕਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬੈਚ:

"20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਸਟਾਫ ਦਾ ਤੱਥਯਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚਾਰਟ, ਅਤੇ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3.1 ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ.- ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੁਖ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਮਿਆਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਅਧਿਆਪਕ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 01.05.1987 ਦੇ ਓ.ਐਮ. ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ

ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਸ ਕਲਾਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ/ਅਧਿਆਪਕ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਖਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ) ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ:-

i) ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"21. ਆਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟਾਫ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਨੇ ਜਾਣਬੁਝ ਕੇ ਸੀਪੀਐਫ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਬਾਹਰਵਾਦ ਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਿਸਤਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਯੂਜੀਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"23. ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 30.09.1987 ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ (ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੂਕ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਯੂਜੀਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੌਨ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ) ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, 14 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, 12 ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਸਤਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ-ਓਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਸੀ, ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਨਾਕਾਬਲ ਅਮਲ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਖੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ 2469 ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਇਤਸਫੀਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

24. ਸਿੱਖਿਅਤ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਫਾਲਟ ਦੁਆਰਾ (ਭਾਵ, ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਵਿਕਲਪ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਐਫ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਵਿਰਮਾਨੀ) ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸੋਚ ਸਹੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵੱਲ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੱਟਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੇਤਨ ਚੋਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਕੱਟਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਟਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 2469 ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਭ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਕਾਰਨ....."

ii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“26. ਜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਇੱਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕਿ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ. ਕਾਨਪੁਰ, ਪਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਤੇ ਔਦਯੋਗਿਕ ਖੋਜ ਕੌਂਸਲ ਵਰਗੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਵਿੱਚ-ਓਵਰ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 31.12.2003 ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਨਮਾਨੀਅਤ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

27. ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ 31.12.2003 ਤੱਕ ਦੇਰ ਨਾਲ, ਭਾਵ ਛੇਵੇਂ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ CPF ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 01.01.2004 ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ)। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ (ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ.) ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ (ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ CPF ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ GPF/Pension optees ਪੇਂਟਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ CPF ਆਪਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਤਸਵੀਰ. ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਬਾਲ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ CPF ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ, ਅੰਤ ਪੈਕੇਜ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੇਗਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਮਾਏ ਗਏ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਚੋਣ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਨਾ ਉਹ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ CPF ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ CPF ਲਾਭ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੈਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ (ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਭੋਪਾਲ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਸ਼ੁਗਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (1964) 6 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 846; ਨਰੋਤਮ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੇਵ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1964) 7 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 55; ਸ਼੍ਰੀ ਅਦਮਰ ਮਠ ਆਦਿ ਦੇ ਐਚ.ਐਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀ ਜੀ ਬਨਾਮ ਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1980) 1 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 368; ਮੋਟਰ ਜਨਰਲ ਵਪਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਆਦਿ 1984 (1) ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 594.) ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਚ ਅਦਮਰ ਮੱਤ ਆਦਿ (ਸੁਪਰਾ) ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

“ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

28. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਬਿਨਾਂ ਐਸਾ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪੇ ਸਕੇਲ ਵਾਲੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਾਂ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਕਾਰਨ - ਇੱਕ ਸਿਕੁੜਦੇ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਦਰ, ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ, ਸੀਪੀਐਫ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਫਤਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ (ਮਿਤੀ 01.05.1987) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਤੀਜਾ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ, 12 ਵਾਧੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਪੀਐਫ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਾਂ 'ਤੇ ਅੜਿਕਾ ਲਾਉਣਾ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਹੈ।

29. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੇ ਇਕ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚ-ਓਵਰ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਈ ਹੋਰ ਸਵਾਇਦਾਨਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ 31.12.2003 ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਕਲੌਤਾ ਚੂਕ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਸਵਿੱਚ-ਓਵਰ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ; ਇਸ ਨੇ ਮਨਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਰ ਦੋ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:- ਅ) 08.08.2001 ਨੂੰ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਜੌਇੰਟ ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀ:-

“...ਕਈ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਦੀ ਮੂਲ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ 1998 ਤੱਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਿਹਤਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ 5 ਜਾਂ 6 ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾਪਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ., ਕਾਨਪੁਰ ਨੇ 30.7.98 ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ., ਕਾਨਪੁਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਤੀ ਅਣੂ ਊਰਜਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ 2/1/99/ਐਸ.ਸੀ.ਐਸ./665 ਮਿਤੀ 12.10.2000 ਨੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀ.ਆਈ.ਐਸ.ਆਰ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 17(197)/90-ਈਆਈਆਈ ਮਿਤੀ 25.1.99 ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਉੱਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਛੱਤਰੀ ਹੇਠ ਹੋਰ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ

ਹੋਰ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੀ ਸੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਛੁੱਟੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੋ ਅਤੇ ਸੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ. ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਤੱਕ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ (ਜਾਂ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ./ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ) ਲਈ ਵਧਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਟ ਆਫ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਭ੍ਰਮ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਨ।"

b) ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਦਾ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਨਾਮਤ: 24.10.2002 ਨੂੰ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਵੱਲੋਂ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"2. ਚੂੰਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਫੰਡਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਖੁਦ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਤੋਂ 100% ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਰਾਲਾ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।"

c) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, 13.10.2016 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ 306 ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

d) 23.1.2017 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਵੱਲੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"2. ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼/ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਅਨੁਪਾਲਨਾ ਲਈ: - (i) ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ./ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਜੋ 01/01/1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ./ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਦੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਾਧਾਰਣ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 8% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਲਪ ਮੰਗਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ./ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ./ਡੀ.ਯੂ. ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ii) ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਨਯੋਗ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਯੂਜੀਸੀ/ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਦੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰੇ।

(iii) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ

ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 01.05.1987 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਯੂਜੀਸੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਦੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

3. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਟ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

e) 29.03.2019 ਨੂੰ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਵੱਲੋਂ ਯੂਜੀਸੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ:-

"2. ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ 30.04.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਯੂਜੀਸੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਖਰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦਕਿ 30.4.2014 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਰਚ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਡੀ.ਯੂ. ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਜਮਾ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪਾ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਯੂ. ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 24.8.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

f) ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ:

"ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ – ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1989 ਤੋਂ 1998 ਤੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ – ਬਾਰੇ।"

ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਸੀ:

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੰਬਰ 4-41/2014-ਡੈਸਕ (ਯੂ) ਮਿਤੀ 29ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2019 (ਨਕਲ ਸਨੇਹਿਤ) ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਰਚ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਡੀ.ਯੂ. ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਜਮਾ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪਾ ਲਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸੇ ਗਰੁੱਪ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਯੂ. ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਤੋਂ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 24.8.2016 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

g) 02.03.2019 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ:-

"ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਪੀ.ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.) ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਰਲ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਯੂਨਾਈਟੇਡ ਇੰਡੀਆ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਐਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ: ਰੈਗ।"

ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਪੀ.ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.) ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 28.06.1995 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਪੀ.ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ.ਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਯੋਜਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪੈਰਾਮੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ:

(i) ਉਹ ਸੇਵਾਰਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(ii) ਰਿਟਾਇਰਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ/ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(iii) ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ/ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜੋ ਹੁਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।"

9. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ, ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 02.03.2020 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:-

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਨ (i) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ.") ਵੱਲੋਂ 8.8.2001 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲਾ (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ.") ਦੇ ਜੌਇੰਟ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ, ਸੁਵਿਧਾ ਵਾਲਿਊਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 46-47 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ, (ii) ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 8.8.2001 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮਿਤੀ 24.10.2002 ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾ ਵਾਲਿਊਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 48 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ; (iii) ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਐਮ.ਐਚ.ਆਰ.ਡੀ. ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ 13.10.2016 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾ ਵਾਲਿਊਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 58 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ) ਅਤੇ (iv)

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ) ਵੱਲੋਂ 2.3.2019 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਚਿੱਠੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾ ਵਾਲਿਊਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 63 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਐਲ.ਆਈ.ਸੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1.5.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਓ.ਐਮ. ਦੇ ਪੈਰਾ 3.1 ਅਨੁਸਾਰ ਚਿੰਤਤ ਸੰਸਥਾਨਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਣ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ 26 ਅਤੇ 27 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰੁਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ., ਕਾਨਪੁਰ ਨੂੰ 31.12.2003 ਤੱਕ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਧਾ ਕੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੁਖ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਖ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ।

ਇਸ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ (ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲਾ) ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰੁਖ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(a) 01.01.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ 30.09.1987 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

(b) 30.09.1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ।

(c) ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਲਟਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(d) ਕਿੰਨੇ ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਵਾਧਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਪੈਰਾ (c) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(e) ਅਜੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੇਵਾ 'ਚ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 1.1.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

9.1 02.03.2020 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"3.ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰਨ, ਯਾਚੀਕਾਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਵਸਤੂਗਤ ਜਵਾਬ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(a) 01.01.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ 30.09.1987 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬ:

ਲਗਭਗ 2611, ਜੋ 01.01.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਸਨ, ਨੇ 30.09.1987 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ

(b) 30.09.1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ।

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

ਜਵਾਬ:

ਕਿ ਲਗਭਗ 626 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ 30.09.1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ।

(ਸੀ) ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ।

ਜਵਾਬ:

ਕਿ ਲਗਭਗ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਲਟ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ।

(ਡੀ) ਕਿੰਨੇ ਰਿਟ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਉਸੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜੋ ਪੈਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬ:

ਸ਼੍ਰੇਣੀ-1 ਯਾਨੀ ਐਨ.ਸੀ. ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਬੈਚ ਅਧੀਨ, 172 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਲਾਭ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜੋ ਪੈਰਾ-ਸੀ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-2 ਯਾਨੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਬੈਚ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 75 ਹੈ।

(ਈ) ਕਿੰਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁਣ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 1.1.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਜਵਾਬ:

ਸ਼੍ਰੇਣੀ-1 ਯਾਨੀ ਐਨ.ਸੀ. ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਬੈਚ ਅਧੀਨ 51 ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-2 ਯਾਨੀ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਨ ਬੈਚ ਅਧੀਨ 86 ਜਵਾਬਦੇਹ ਜੋ 01.01.1986 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਹੁਣ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।"

9.2 ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਓ.ਐਮ. ਮਿਤੀ 01.05.1987 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਾਭਪਾਤਰੀ, ਜੋ 1.1.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 1962 ਦੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ (ਭਾਰਤ) ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ, ਵਿੱਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਓ.ਐਮ. ਮਿਤੀ 02.03.2019 ਦੁਆਰਾ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ 28.06.1995 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਣ ਲਈ। ਇਹ ਓ.ਐਮ. ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਵਾਯੱਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:-

"4. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਬਰਫੀਲਾ ਗੋਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਭਾਰਤ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜੀ ਦੇ ਬਾਢ਼ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗਾ।"

10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਬਹਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

a) ਸੀਪੀਐਫ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੇਨਾ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਗੇ।

b) 01.05.1987 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

c) ਆਈਆਈਟੀਜ਼, ਪਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ੱਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਿੱਤ ਪੈਟਰਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ।

11. ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: -

'(1990) 4 ਐਸਸੀਸੀ 207 [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]।

a) ਹਾਲਾਂਕਿ, 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਸਭ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਗਲੇ ਵਿਸਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਮੌਕੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਬਣ ਗਏ।

b) ਜੇਕਰ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ 2469 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ

ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆਉਣ' ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਜਵਾਬੀ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

c) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ.ਜ਼ ਅਤੇ ਏ.ਆਈ.ਆਈ.ਐਮ.ਐਸ. ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ.ਜ਼ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

d) ਇਸ ਲਈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ ਪਰ ਹੋਰ ਦੋ ਬੈਚਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

12. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਆਮ ਧਾਗਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.05.1987 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਪਾਠ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ 'ਆਉਣ' ਵਾਲੇ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਕਲਪ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵਿਕਲਪ ਅੰਤਿਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ, ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਜਾਂ ਡੈਡਲਾਈਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਸਰਤ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਗਰੂਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ "ਕੋਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

13. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲੂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 8 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਸੰਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਨੂੰ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ 2649 ਕਰਮਚਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

14. ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿਰਫ ਤੀਜੇ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਭਾਵ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15. 01.05.1987 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 'ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ' ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਥੇ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਚੋਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਰ.ਐਨ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਅਤੇ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 'ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਬੇਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਸਮਝਦਿਆਂ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਸਹੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਦਧਾਂਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਸੇ ਸਿਦਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਐਨ.ਸੀ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਨਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਸ.ਐਲ. ਵਰਮਾ* ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੈ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬੈਂਚ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਐਨ.ਸੀ. ਬਖਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ

16. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ।

17. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 02.03.2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, 2611 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਭਾਵ 30.09.1987 ਤੱਕ, ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 626 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੂਲ ਕੱਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਵਾਧਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 3237 (2611+626) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ 3237 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਲਗਭਗ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੀਪੀਐਫ ਵੱਲ "ਆਉਣ" ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ 768 (3237-2469) ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਡੀ' ਅਤੇ 'ਈ' ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 86 ਸੀ ਜਦਕਿ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 75 ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 75 ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ।

18. ਕ੍ਰਿਸ਼ੇਨਾ ਕੁਮਾਰ* ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 01.04.1957 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਹੋ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ 01.04.1957 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਵੱਲ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਭਗ 12 ਵਾਧਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮੂਲ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“67. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਐਫ(ਈ) 50-ਆਰਟੀਆਈ/6 ਮਿਤੀ ਨਵੰਬਰ 16, 1957 ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਮੋ ਨੰਬਰ ਈ-48 ਓਪੀਸੀ-208 ਮਿਤੀ ਜੁਲਾਈ 8, 1950 ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੋਧੇ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲਾਗੂ

ਹੋਣਗੇ “(ਅ) ਸਾਰੇ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ (ਬ) ਸਾਰੇ ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕ ਜੋ 01 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ”। ਪੈਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਤੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਚੁਣਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਉੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਸੀਮਾ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਅਧੂਰਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤੀ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਐਸ. ਨਕਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ੇਨਾ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 16, 29 ਅਤੇ 30 ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ:-

“16. ਨਕਾਰਾ6 ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3.1 ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ 22 ਲੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16,22,000 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 6 ਲੱਖ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਿਟਾਇਰਡ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਇਤਵ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਵਰਤੋਂ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਕਾਰਾ ਮਾਮਲੇ6 ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸੋਧੀ ਫਾਰਮੂਲਾ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਡ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਲੱਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰਡ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕੱਠਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ ਦਰ ਪੜਾਅ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਵੀ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਭੇਦਭਾਵ ਕਾਰਨ ਹੀ ਰੇਲਵੇ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਬਣਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸਰਕਾਰੀ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਕਲਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੱਟ-ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

*** *** ***

29. ਨਕਰਾ6 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੰਮ ਵਰਗ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 65 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ : (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨੇ 344-45, ਪੈਰਾ 65)

“ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਰਾਜ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਰਾਜ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਹਾਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬੁਢੇ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਪੇਕਸ਼ਾਕ□ਤ ਘੱਟ ਸਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਣਜਾਣਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਿਰਦੀ ਕੀਮਤ ਜੋ ਮੁਦਰਾਸਫ਼ੀਤੀ ਇਨਪੁਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨਮਾਨੀ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ : ‘ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣਾ’ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ, ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਛਾਣਯੋਗ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿਦਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਰਾਸਰ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਲਈ 'ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣਾ' ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਐਕਸ. ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2, ਅਨੁਚਿੱਤ ਅਨੁਚਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ. ਪੀ-1, ਸ਼ਬਦ : 'ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕ 31 ਮਾਰਚ, 1979 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ'; ਅਤੇ ਐਕਸ. ਪੀ-2 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ : 'ਨਵੀਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1979 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰ-ਕਾਰਗਰ ਬਣੇ/ਬਣੇ' ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਮਿਤੀ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਭ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 1972 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਿਬਰਲਾਈਜ਼ਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਨਵੀਂ ਗਣਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

30. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਵਰਤਾਇਆ। ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਕੇਕ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ। 1972 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸਾਰੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਯੋਗਦਾਨੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਾਂਗ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਦੋ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਫਰਕ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 32 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"32. ਨਕਾਰਾ6 ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ "ਫੰਡ" ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੇਲਵੇ ਯੋਗਦਾਨੀ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]"

ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫੰਡ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਬੰਧੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤਾਂ ਤਦ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਿਟਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ ਉਹ ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਲਈ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਜਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਦਕਿ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਰਪਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾ6$_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਪੀ.ਐਫ. ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਨਕਾਰਾ6$_{SUPERSCRIPT}$ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

19. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜਿਆ ਵਿਦਿਉਤ ਵਿਤਰਣ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਲਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਾਧਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਨਮਜਾਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"58. ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਵੱਲ ਸਵਿੱਚ ਕਰੇ। ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ 28-11-1988 ਹੈ, 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਆਰ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ 8 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਕਈ ਮੌਕੇ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸਵਿੱਚ ਓਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।"

20. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਰਿਟਾਇਰੀਜ਼, ਅਰਥਾਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਗਰੁੱਪ ਸਨ:-

a) ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਪਰ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ (ਆਰ.ਕੇ. ਵਿਰਮਾਨੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ)।

b) ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਪਰ ਵਿਕਲਪ ਕੱਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਲਪ ਕੱਟ-ਆਫ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਐਨ.ਸੀ. ਬਕਸ਼ੀ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ)।

c) ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ; ਪਰ 11 ਵਾਧੂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜੋ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ 'ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਵੱਲ ਆਏ' ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ (2469 ਕਰਮਚਾਰੀ)।

21. ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਸੀ ਜੋ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਪੀਠ ਨੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੇਨਾ ਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜਿਆ ਵਿਦਿਉਤ ਵਿਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਭਾਜਨ ਪੀਠ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਵਿਭਾਜਨ ਪੀਠ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੋਣ/ਵਿਕਲਪ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

22. ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਚੋਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

23. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਅਸਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ ਜੇਕਰ ਵਿਭਾਜਨ ਪੀਠ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

24. 01.05.1987 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, 01.01.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਹੜੇ 01.01.1986 ਨੂੰ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ "ਆ ਗਏ" ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਮੈਗਨੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਅਸਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਚਿਤ ਰਿਟਰਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਲੋਕ ਸੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਲਈ ਚੁਣਨਗੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 01.01.1986 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਕੋਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ 75 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਮਤ 2469 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਵਰਸ ਸਵਿੱਚਓਵਰ ਦਾ ਚੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ 01.05.1987 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀ.ਪੀ.ਐਫ. 'ਤੇ 'ਆ ਜਾਣਗੇ'। ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 75 ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਵਾ

25. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਿਵਾਏ ਸੀਪੀਐਫ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਮੁੜ ਭਰਪਾਈ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ 8% ਸਾਦੀ ਵਿਆਜ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ, ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਿਰਣ ਬੈਚ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੀਪੀਐਫ 'ਤੇ ਸਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਰੱਖਣ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝਣ।

26. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate